

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 182 (XXVI) — Nr. 501

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 4 iulie 2014

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 253 din 6 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare	2-4	550. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 2014 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale	12
*		551. — Hotărâre privind suplimentarea bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii pentru plata titlurilor executorii aferente trimestrului al II-lea al anului 2014.....	12-13
Opinie separată	4-5	552. — Hotărâre privind suplimentarea bugetului Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014	13
Decizia nr. 288 din 22 mai 2014 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	6-8	553. — Hotărâre privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2014, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management	14-15
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
525. — Hotărâre pentru aprobarea Acordului de cooperare în domeniul gestionării deșeurilor radioactive dintre Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive din România și Agenția Națională pentru Gestionarea Deșeurilor Radioactive din Franța, semnat la București la 11 iulie 2013	9	ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ	
Acord de cooperare în domeniul gestionării deșeurilor radioactive.....	9-11	676. — Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății NETGROUP INSURANCE REINSURANCE BROKER — S.R.L.	15-16
546. — Hotărâre privind aprobarea nivelului și alocării sumei din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2014 necesare pentru plata venitului lunar de completare în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A.	11		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 253**

din 6 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marișu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Daniel Arcer.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, excepție ridicată de Nadia Briciu și Aurelia Bobăilă în Dosarul nr. 30.875/4/2012 al Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 674D/2013.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, arată că legiuitorul nu neagă existența și întinderea creanței despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești, prin dispozițiile criticate stabilindu-se doar un plafon al cuantumului de la care se face executarea obligațiilor. De altfel, Curtea s-a mai pronunțat în sensul respingerii excepției ca neîntemeiată prin Decizia nr. 91 din 27 februarie 2014.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 septembrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 30.875/4/2012, **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare**, excepție ridicată de Nadia Briciu și Aurelia Bobăilă cu ocazia soluționării unei cauze având ca obiect contestație la executare și cerere de suspendare a executării.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarele acesteia susțin, în esență, că textul de lege criticat reprezintă o piedică insurmontabilă în calea executării creanțelor împotriva Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, ceea ce contravine prevederilor constituționale ale art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată, precum și

prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

6. **Judecătoria Sectorului 4 București — Secția civilă** apreciază că prevederile Legii nr. 116/2011 aduc atingere art. 16, art. 21 și art. 44 din Constituție, întrucât instituie o piedică insurmontabilă pentru creditorii în executarea silită a debitoarei. Mecanismul instituit prin art. 1 și 3 din Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, care prevede acordarea unui termen de 6 luni debitoarei instituției publice în vederea procurării de fonduri pentru efectuarea plății, în cazul în care nu dispune de sume de bani la momentul comunicării somației, este suficient pentru a proteja respectiva instituție împotriva unor executări silită care ar putea perturba buna organizare și funcționare.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că textele legale criticate vizează faza executării hotărârilor judecătorești, constituind o măsură de natură să întărească finalitatea procesului judiciar, în sensul că reprezintă un prim pas important al debitorului de a-și executa creanța. Din conținutul Legii nr. 116/2011, nu reiese că legiuitorul ar nega existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești și nici că ar refuza punerea în aplicare a acestora, prin acestea stabilindu-se doar un plafon al cuantumului de la care se face executarea obligațiilor.

9. Dispozițiile prevăzute în textele de lege criticate constituie o modalitate de executare impusă de situația de excepție pe care o reprezintă, pe de o parte, proporția deosebit de semnificativă a creanțelor astfel acumulate împotriva statului și, pe de altă parte, stabilitatea economică a statului român în actualul context de criză economică națională și internațională. În continuare, face referire la Decizia Curții Constituționale nr. 1.533/2011, la Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, și Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*.

10. Materia executării creanțelor față de instituțiile publice constituie un regim derogatoriu de la dreptul comun, atât prin aceea că instituie restricții în urmărirea fondurilor bănești ale acestora, cât și pentru că limitează o atare urmărire exclusiv la fondurile bănești. În acest mod concepută, reglementarea în cauză nu numai că nu contravine textelor constituționale de referință, așa cum consideră autoarele excepției, ci, dimpotrivă, le dă expresie. Statul de drept constituie un mecanism a cărui funcționare implică instituirea unui climat de ordine, în care recunoașterea și valorificarea drepturilor unui individ nu pot fi concepute în mod absolut și discreționar, ci numai în corelație cu respectarea drepturilor celorlalți și ale colectivității în ansamblu.

11. Instituirea anumitor restricții, impuse de rațiuni evidente, în valorificarea dreptului creditorului nu înseamnă negarea

posibilității acestuia de a și-l realiza, tot așa cum instituirea unor termene pentru introducerea unei acțiuni sau pentru exercitarea căilor de atac nu semnifică restrângerea accesului liber la justiție. Atâta vreme cât norma constituțională garantând creanțele asupra statului nu precizează că aceasta presupune executarea lor de îndată, condițiile instituite în această materie prin lege, chiar dacă afectează celeritatea procedurii, nu contravin Legii fundamentale, ci, urmărind găsirea resurselor necesare pentru executarea obligațiilor, cu respectarea exigențelor impuse de constituirea și executarea bugetului, nu fac decât să dea expresie obligației constituționale a garantării creanțelor asupra statului. De asemenea, precizează că textele de lege criticate se aplică în egală măsură tuturor celor vizați de ipoteza normei legale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 20 iunie 2011, cu următorul cuprins:

— Art. 1: „(1) *Executarea obligațiilor de plată ale Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului se asigură din veniturile bugetului de venituri și cheltuieli aferente activității de privatizare și de valorificare a activelor statului, indiferent de izvorul acestora.*

(2) *Sumele repartizate de la bugetul de stat Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului pentru plata cheltuielilor de personal, a celor aferente funcționării Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a celor pentru reprezentarea României în fața Curții de Arbitraj Internațional a Centrului Internațional pentru Reglementarea Diferendelor Relative la Investiții nu pot fi supuse executării silită.*

(3) *Sumele aferente obligațiilor de plată corespunzătoare categoriilor de cheltuieli prevăzute la alin. (2), executate din bugetul prevăzut la alin. (1), se reîntregesc de către Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului din sumele alocate de la bugetul de stat cu această destinație.”;*

— Art. 2: „(1) *Executarea obligațiilor de plată ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.) decurgând din creanțe stabilite prin titluri executorii se asigură doar din sumele ce depășesc 5.000.000 lei, reprezentând media lunară a veniturilor încasate la bugetul C.N.V.M.*

(2) *Sumele stabilite prin bugetul C.N.V.M. pentru acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare, inclusiv a celor de personal, nu vor putea fi supuse executării silită. Aceste sume au destinație specială în condițiile prevederilor art. 452 alin. (2) lit. a) din Codul de procedură civilă și nu pot fi urmărite silit pentru obligațiile de plată ale C.N.V.M., stabilite prin titluri executorii.*

(3) *Acțiunile în justiție, indiferent de natura lor, precum și căile de atac exercitate de C.N.V.M. în legătură cu actele de justiție incidente procedurii de executare silită a creanțelor stabilite prin*

titluri executorii în sarcina acesteia sunt scutite de plata taxelor de timbru, timbru judiciar, orice alte taxe, precum și a sumelor stabilite cu titlu de cauțiune.”

15. În opinia autoarelor excepției, prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 privind accesul liber la justiție și art. 44 privind dreptul de proprietate privată. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la dreptul la un proces echitabil.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că, prin Decizia nr. 91 din 27 februarie 2014^{*)}, nepublicată încă în Monitorul Oficial al României la data pronunțării prezentei decizii, a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare.

17. Cu acel prilej, Curtea a statuat că legiuitorul a stabilit un plafon al cuantumului de la care se face executarea obligațiilor de plată ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare (C.N.V.M.) decurgând din creanțe stabilite prin titluri executorii, fără însă a nega existența și întinderea despăgubirilor constatate prin hotărâri judecătorești sau a stabili o nepunere în aplicare a acestora.

18. Curtea a reținut că termenul rezonabil este un concept esențialmente variabil și aprecierea sa se face în funcție de circumstanțele cauzei și ținând seama de complexitatea acesteia, de comportamentul reclamanților și de cel al autorităților competente, precum și de miza litigiului pentru părțile în cauză, reținând că miza litigiului este una foarte mare pentru stat, reprezentantul intereselor generale ale societății, întrucât se pune în discuție chiar stabilitatea sa economică. În consecință, termenul rezonabil trebuie apreciat și stabilit din analiza concurentă a intereselor generale ale societății cu cele ale cetățeanului. În acest sens este și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului (a se vedea Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*, paragraful 50).

19. Or, astfel cum reiese din expunerea de motive a proiectului de lege, la baza adoptării Legii nr. 116/2011 a stat „*situația de blocaj financiar, ca urmare a popririlor instituite de executorii judecătorești, în temeiul unor titluri executorii, neavând legătură directă cu activitatea funcțională a instituțiilor menționate în actul normativ criticat, ci reprezentând despăgubiri acordate de instanțele judecătorești creditorilor Fondului Național de Investiții în temeiul unor acte normative, respectiv în virtutea legislației în materia privatizării și valorificării activelor statului*”.

20. Având în vedere faptul că legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă „*posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc*” (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată în Cauza *Dumitru Daniel Dumitru și alții împotriva României*, paragrafele 41 și 49), precum și faptul că o instituție publică nu poate ajunge în încetare de plăți, excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

^{*)} Decizia Curții Constituționale nr. 91 din 27 februarie 2014 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 367 din 19 mai 2014.

21. În acest context, Curtea nu a putut reține pretinsa încălcare a prevederilor constituționale ale art. 21 și 44, și nici a prevederilor art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

22. În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 16 din Constituție referitoare la egalitatea în drepturi, Curtea a observat că dispozițiile Legii nr. 116/2011 se aplică deopotrivă tuturor

24. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

celor aflați în ipoteza normelor criticate, astfel că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

23. Având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nadia Briciu și Aurelia Bobăilă în Dosarul nr. 30.875/4/2012 al Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă și constată că dispozițiile art. 1 și 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Sectorului 4 București — Secția civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 6 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

★

OPINIE SEPARATĂ

În dezacord cu soluția adoptată de Curtea Constituțională prin Decizia nr. 253 din 6 mai 2014, considerăm că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 din Legea nr. 116/2011 privind stabilirea unor măsuri temporare pentru funcționarea Autorității pentru Valorificarea Activelor Statului și a Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare trebuia admisă pentru următoarele motive:

Obiectul excepției este reprezentat de dispozițiile din Legea nr. 116/2011 prin care se statuează că executarea obligațiilor de plată ale Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare — C.N.V.M., decurgând din creanțe stabilite prin titluri executorii, se asigură doar din sumele ce depășesc 5.000.000 lei, reprezentând media lunară a veniturilor încasate la bugetul C.N.V.M.

Considerăm că textele criticate reprezintă o piedică absolută la procedurile de executare silită inițiate împotriva Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, care încalcă art. 21 (dreptul la un proces echitabil), art. 44 și art. 53 din Constituția României, dar și art. 6 din Convenția europeană pentru protecția drepturilor și libertăților fundamentale care protejează dreptul la un proces echitabil.

I. Astfel, prin textele criticate, se instituie restricții absolute de executare a bugetului C.N.V.M.: se stabilește ca sursă unică de executare a obligațiilor de plată bugetul de venituri și cheltuieli aferente activității de privatizare și de valorificare a activelor statului, se exclud anumite tipuri de venituri de la executarea

silită, ba, mai mult, pentru C.N.V.M. se permite executarea silită doar din sumele ce depășesc 5.000.000 lei, reprezentând media lunară a veniturilor încasate la bugetul C.N.V.M., eveniment care niciodată nu s-a produs în toată perioada de activitate a C.N.V.M.

Modalitatea în care sunt instituite restricțiile lasă creditorul, inclusiv pe beneficiarul unor titluri executorii obținute prin hotărâri judecătorești, fără posibilitatea de a-și valorifica efectiv creanța. În acest mod, faza de executare a hotărârilor judecătorești, etapă a dreptului la un proces echitabil, devine una iluzorie, lipsită de mijloace eficiente de recuperare a sumelor datorate de stat prin C.N.V.M., devenind în fapt o lipsire de proprietate, știut fiind că titlurile executorii constatate prin hotărâri judecătorești sunt echivalente în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului — CEDO cu însuși dreptul de proprietate.

Așadar, în mod evident criticile referitoare la încălcarea dreptului la un proces echitabil și a dreptului de proprietate sunt întemeiate.

Or, deși este adevărat că drepturile nu sunt absolute, ci pot fi supuse restrângerii, în speță nu sunt îndeplinite condițiile pentru restrângere, deoarece ne aflăm în prezența unei piedici absolute la executare și la o lipsire efectivă de proprietate. Astfel, art. 21 alin. (3) din Constituție statuează că „Părțile au dreptul la un proces echitabil”, iar executarea silită a unor creanțe este parte a procesului civil, care trebuie să fie garantat.

Această restrângere nu se încadrează în condițiile prevăzute de art. 53 din Constituție, care permite limitarea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți numai atunci când sunt întrunite cumulativ condițiile expres prevăzute de textul constituțional.

Art. 53 din Constituție are următorul conținut: „(1) Exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns numai prin lege și numai dacă se impune, după caz, pentru: apărarea securității naționale, a ordinii, a sănătății ori a moralei publice, a drepturilor și a libertăților cetățenilor; desfășurarea instrucției penale; prevenirea consecințelor unei calamități naturale, ale unui dezastru ori ale unui sinistru deosebit de grav.

(2) Restrângerea poate fi dispusă numai dacă este necesară într-o societate democratică. Măsura trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o, să fie aplicată în mod nediscriminatoriu și fără a aduce atingere existenței dreptului sau a libertății.”

Prima condiție fixată de textul constituțional, potrivit căreia restrângerea trebuie realizată prin intermediul unei legi, este indiscutabil îndeplinită.

Dintre situațiile enumerate în art. 53 alin. (1) ca susceptibile de a justifica restrângerea se poate reține, în cazul de față, imperativul apărării „drepturilor și a libertăților cetățenilor”, cu referire la dreptul la un proces echitabil, care, potrivit art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, implică, în mod necesar, printre altele, și finalizarea acestuia într-un termen rezonabil, cu valorificarea creanței astfel obținute. Sub acest aspect, textul de lege criticat nu asigură în niciun fel garanția executării creanței deoarece condițiile impuse pentru executarea titlului său nu vor fi îndeplinite niciodată.

Examinând următoarea condiție impusă de prevederile art. 53 din Constituție, referitoare la necesitatea restrângerii într-o societate democratică, instanța de contencios constituțional constată că aceasta nu poate fi considerată îndeplinită, întrucât finalitatea constând în conservarea veniturilor C.N.V.M. nu este specifică pentru o societate democratică. Astfel, Ordonanța Guvernului nr. 22/2002 privind executarea obligațiilor de plată ale instituțiilor publice, stabilite prin titluri executorii, instituie suficiente mijloace de protecție a instituțiilor statului supuse unor executări silită, aceste restricții absolute neavând nicio justificare într-o societate democratică.

De asemenea, o altă condiție impusă de art. 53 este aceea ca restrângerea să fie proporțională cu situația care a determinat-o. Pentru verificarea îndeplinirii acestei condiții trebuie analizat în ce măsură există un just echilibru între limitarea la care este supus dreptul la apărare și interesul public protejat prin această limitare. Or, sub acest aspect, ținând seama de existența reglementărilor legale deja existente în materie de executare silită a instituțiilor publice, astfel cum este Ordonanța Guvernului nr. 22/2002, apreciem că limitarea excesivă instituită de norme nu își găsește o justificare rezonabilă prin raportare la interesul apărării, atâta vreme cât există deja alte limite ale executării silită în aceste cazuri. Prin urmare, apare ca excesivă restrângerea dreptului la un proces echitabil prin modalitatea în care legiuitorul a permis executarea silită a titlurilor executorii.

Textul art. 53 din Constituție mai prevede că măsura trebuie să fie „aplicabilă în mod nediscriminatoriu”. Or, este evident că, în condițiile în care ceilalți creditori ai C.N.V.M., aflați în situații identice (părți civile care au obținut titluri executorii într-un proces penal — așa numit „păgubit FNI”) și-au valorificat în totalitate creanțele prin executarea aceleiași instituții, C.N.V.M.).

Așadar, restricțiile prevăzute în cumul la art. 1 și art. 2 din Legea nr. 116/2011 aduc atingere însăși existenței dreptului la un proces echitabil, acesta neputând fi exercitat în plenitudinea sa. Pentru aceleași motive și în aceeași manieră este restrâns și dreptul de proprietate, creanța astfel constatată fiind în acest mod nevalorificabilă.

De asemenea, se poate observa că dreptul la un proces echitabil este garantat și de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

În clarificarea înțelesului acestor dispoziții convenționale, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut, în Cauza *Burdov contra Rusiei* din 2002, că o autoritate statală nu ar putea să invoce lipsa resurselor financiare pentru a onora o datorie rezultată dintr-o hotărâre judecătorească. Reclamantul nu trebuie să fie în imposibilitate de a beneficia de rezultatul favorabil al unei proceduri care să afecteze însăși substanța dreptului, din cauza dificultăților financiare ale statului.

De altfel și în motivarea opiniei majoritare se arată că jurisprudența CEDO (Hotărârea din 23 februarie 2006, pronunțată în Cauza *Stere și alții împotriva României*) a statuat că un stat contractant, mai ales atunci când elaborează și pune în practică o politică în materie fiscală, se bucură de o marjă largă de apreciere, cu condiția existenței unui „just echilibru” între cerințele interesului general și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale omului. Or, limitarea până la anihilare a dreptului de a executa silit o hotărâre judecătorească nu asigură în niciun fel justul echilibru între cele două valori deopotrivă protejate. Mai mult, astfel cum rezultă și din Decizia nr. 91/2014, „legiuitorul trebuie să dispună, la punerea în aplicare a politicilor sale, mai ales a celor sociale și economice, de o marjă de apreciere pentru a se pronunța atât asupra existenței unei probleme de interes public care necesită un act normativ, cât și asupra alegerii modalităților de aplicare a acestuia, care să facă «posibilă menținerea unui echilibru între interesele aflate în joc» (Hotărârea din 4 septembrie 2012, pronunțată de CEDO în Cauza *Dumitru Daniel și alții împotriva României*) [...]”

Acest deziderat valorificat în Cauza *Dumitru Daniel contra României* era atins în acea situație deoarece actele normative în cauză (ordonanțele de eşalonare a plății unor titluri executorii) stabileau termene precise și procente clare de plată a acelor datorii ale statului, ceea ce nu este cazul în speța de față, în care mijloacele legale de executare reprezintă doar impedimente absolute pentru încasarea sumelor datorate de stat prin C.N.V.M.

Pentru aceste motive apreciem că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 și art. 2 din Legea nr. 116/2011 este întemeiată.

Judecător,

prof. univ. dr. **Mona-Maria Pivniceru**

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 288

din 22 mai 2014

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Toni Greblă	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Bianca Drăghici	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alțea Sa Regală Prințul Paul Philippe al României în Dosarul nr. 22.069/3/2013 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 711D/2013.

2. La apelul nominal, pentru autorul excepției, răspunde doamna avocat Mihaela Soare, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește partea față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantei autorului excepției, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013. În acest sens, susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 21 și art. 44 din Constituție, precum și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În continuare arată că, potrivit dispozițiilor art. 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, orice persoană are dreptul de a beneficia, în ceea ce privește problemele sale, de un tratament imparțial, echitabil și într-un termen rezonabil din partea instituțiilor. Or, termenele instituite de dispozițiile legale criticate duc la prorogarea termenelor de soluționare a cererilor autorului. De asemenea, afirmă că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013, prin instituirea în sarcina entităților a diferitelor termene de soluționare a cererilor în funcție de numărul solicitărilor, creează discriminări între persoane aflate în aceeași situație juridică și golesc de conținut dreptul. În fine, susține că, prin Hotărârea din 20 decembrie 2007, pronunțată în Cauza *Miclici împotriva României*, instanța europeană a statuat că suspendarea unui drept determină o situație de incertitudine juridică.

4. Reprezentantul Ministerului Public, în ceea ce privește critica de neconstituționalitate a art. 33 din Legea nr. 165/2013, față de prevederile art. 16 din Constituție, pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă Decizia Curții Constituționale nr. 95/2014.

5. Referitor la critica de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca inadmisibilă, întrucât aceste norme legale nu au legătură cu soluționarea cauzei. Totodată, se arată că susținerile autorului

excepției sunt contrazise de Sentința civilă nr. 2.146 din 6 decembrie 2013, pronunțată de Tribunalului București — Secția a III-a civilă în dosarul în care s-a ridicat prezenta excepție, întrucât prin această hotărâre a fost admisă cererea reclamantului.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

6. Prin Încheierea din 11 octombrie 2013, pronunțată în Dosarul nr. 22.069/3/2013, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România.**

7. Excepția a fost ridicată de Alțea Sa Regală Prințul Paul Philippe al României într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri formulate în baza Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

8. În motivarea excepției de neconstituționalitate cu referire la art. 33 din Legea nr. 165/2013, autorul acesteia susține că prevederea contestată permite un tratament inegal și discriminatoriu între persoanele care au formulat cereri potrivit Legii nr. 10/2001, creând inegalități majore între persoanele care au depus cereri la entitățile investite de lege, aflate în diverse localități sau părți din teritoriul acestei țări. Susține că, instituind termene diferite de soluționare a notificărilor, se aduce atingere principiului egalității în drepturi a subiecților de drept cărora legea li se adresează, dat fiind faptul că beneficiarii termenelor mai scurte au un regim preferențial față de cei care sunt obligați să aștepte termene mai lungi. În aceste condiții, destinatarii Legii nr. 10/2001 nu se bucură de drepturi egale, fiind discriminați, fără o justificare obiectivă și rezonabilă, pe baza situațiilor prezentate de gradul de încărcare a autorităților publice investite cu soluționarea acestor cereri și de numărul cererilor rămase nesoluționate.

9. De asemenea, apreciază că art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, prin conținutul lor, aduc atingere dreptului de acces la justiție, exercitarea lui fiind interzisă în perioadele pe care legea le stabilește. Astfel, accesul liber la justiție este blocat în interiorul termenelor de 12, 24 și 36 de luni, termene calculate începând cu 1 ianuarie 2014, fără a exista vreo justificare sau o necesitate de natura celor prevăzute de art. 53 din Constituție. În continuare, arată că termenele diferențiate instituite de Legea nr. 165/2013 îngrădesc practic accesul la justiție persoanelor care, deși au un interes legitim de a apela la instanțele judecătorești pentru recunoașterea dreptului lor, nu-l pot exercita decât după scurgerea acestora și în mod distinct, în funcție de situația în care se află. Se susține că, pentru cazurile particulare în care dosarele sunt complete, nu se justifică aplicarea acestor termene exagerat de lungi, termene care echivalează cu prelungirea nejustificată a perioadei de soluționare a cererilor.

10. Consideră că, având în vedere data-limită prevăzută de Legea nr. 10/2001 pentru depunerea cererilor de restituire, noile termene instituite de dispozițiile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere dreptului fundamental la soluționarea în termen rezonabil a unei cereri, drept consacrat de art. 21 alin. (3) din Constituție. Astfel, prevederea criticată determină un prejudiciu în patrimoniul reclamantului prin prelungirea, în mod nelegal și discreționar, a termenului stabilit inițial pentru soluționarea cererii de restituire formulată în temeiul Legii nr. 10/2001. De asemenea, consideră că, având în vedere faptul că reclamantul este titularul unui „bun”, în sensul Convenției, măsura îi lezează grav interesele economice, se produce fără culpa acestuia și afectează chiar existența acestui drept.

11. În final, autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate, prin care se prelungesc, în mod nelegal și discriminatoriu, termenele pentru soluționarea notificărilor formulate de persoanele îndreptățite în temeiul Legii nr. 10/2001, limitându-se, totodată, și accesul la justiție, nu corespund exigențelor prevăzute de art. 53 din Constituție, întrucât măsura afectează chiar existența dreptului de proprietate (nefiind doar o limitare a acestui drept) și nu este proporțională cu situația care a determinat-o.

12. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, întrucât dispozițiile Legii nr. 165/2013 nu sunt de natură a limita accesul la justiție sau a încălca principiul egalității în fața legii a cetățenilor, ci doar de a stabili noi coordonate în procedura de acordare a măsurilor reparatorii, prin raportare la modalitățile prevăzute de noua lege. În acest sens, susține că, în toate cazurile în care legiuitorul a stabilit valorificarea unor drepturi în interiorul unui anumit termen, nu s-a procedat în sensul restrângerii accesului liber la justiție, ci exclusiv pentru a asigura cadrul legal în vederea exercitării dreptului constituțional prevăzut de art. 21.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Avocatul Poporului** apreciază ca dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 aduc atingere principiului egalității în drepturi. Normele criticate sunt discriminatorii, întrucât impun termene diferite de soluționare a cererilor depuse în temeiul Legii nr. 10/2001 în funcție de gradul de încărcare a autorităților publice competente să le soluționeze și de numărul de cereri rămase nerezolvate. Or, acest criteriu de diferențiere impus de legiuitor nu poate fi considerat ca fiind obiectiv și rezonabil. De asemenea, susține că celelalte critici de neconstituționalitate nu pot fi reținute.

15. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

16. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

17. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, cu următorul conținut:

— Art. 33: „(1) *Entitățile investite de lege au obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, republicată, cu modificările și completările ulterioare, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a prezentei legi și de a emite decizie de admitere sau de respingere a acestora, după cum urmează:*

a) *în termen de 12 luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri;*

b) *în termen de 24 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri;*

c) *în termen de 36 de luni, entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri.*

(2) *Termenele prevăzute la alin. (1) curg de la data de 1 ianuarie 2014.*

(3) *Entitățile investite de lege au obligația de a stabili numărul cererilor înregistrate și nesoluționate, de a afișa aceste date la sediul lor și de a le comunica Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților. Datele transmise de entitățile investite de lege vor fi centralizate și publicate pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților.*

(4) *Cererile se analizează în ordinea înregistrării lor la entitățile prevăzute la alin. (1).”;*

— Art. 34: „(1) *Dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(2) *Dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale ulterior datei intrării în vigoare a prezentei legi vor fi soluționate în termen de 60 de luni de la data înregistrării lor, cu excepția dosarelor de fond funciar, care vor fi soluționate în termen de 36 de luni.*

(3) *Numărul dosarelor prevăzute la alin. (1) și data înregistrării dosarelor prevăzute la alin. (2) se publică pe pagina de internet a Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților și se comunică, la cerere, persoanelor îndreptățite.”;*

— Art. 35: „(1) *Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărei circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării.*

(2) *În cazul în care entitatea investită de lege nu emite decizia în termenele prevăzute la art. 33 și 34, persoana care se consideră îndreptățită se poate adresa instanței judecătorești prevăzute la alin. (1) în termen de 6 luni de la expirarea termenelor prevăzute de lege pentru soluționarea cererilor.*

(3) *În cazurile prevăzute la alin. (1) și (2), instanța judecătorească se pronunță asupra existenței și întinderii dreptului de proprietate și dispune restituirea în natură sau, după caz, acordarea de măsuri reparatorii în condițiile prezentei legi.*

(4) *Hotărârile judecătorești pronunțate potrivit alin. (3) sunt supuse numai apelului.*

(5) *Cererile sau acțiunile în justiție formulate în temeiul alin. (1) și (2) sunt scutite de taxa judiciară de timbru.”*

18. În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la dreptul de proprietate privată, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 136 alin. (5) referitor la proprietate. De asemenea sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 și art. 14 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenție.

19. Examinând excepția de neconstituționalitate invocată, Curtea reține că prin cererea de chemare în judecată, înregistrată

la data de 18 iunie 2013 pe rolul Tribunalului București — Secția a III-a civilă, Alteța Sa Regală Prințul Paul Philippe al României, în contradictoriu cu Institutul de Cercetare-Dezvoltare pentru Protecția Plantelor București — ICDPP a solicitat măsuri reparatorii prin echivalent în condițiile art. 1 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 pentru suprafața de 25.642,96 mp din suprafața de 204.460,379 mp din imobilul cunoscut ca Ferma Regală Băneasa pentru care s-a respins cererea de restituire în natură, prin Decizia nr. 30 din 26 septembrie 2008, emisă de Consiliul de administrație al ICDPP. Prin întâmpinarea formulată, ICDPP a invocat excepția prematurității cererii de chemare în judecată în raport cu prevederile art. 33—35 din Legea nr. 165/2013, apreciind că o eventuală acțiune în instanță poate fi formulată în termen de 6 luni de la data expirării termenelor prevăzute de Legea nr. 165/2013. În acest context, ca urmare a invocării, prin întâmpinare, a excepției prematurității cererii de chemare în judecată, a fost ridicată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33—35 din Legea nr. 165/2013.

20. Curtea observă că dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 instituie în sarcina entităților investite de lege obligația de a soluționa cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013, și de a emite o decizie de admitere sau de respingere a acestora în termen de 12 luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de până la 2.500 de cereri), în termen de 24 de luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr cuprins între 2.500 și 5.000 de cereri) și în termen de 36 de luni (entitățile investite de lege care mai au de soluționat un număr de peste 5.000 de cereri). Aceste termene curg de la data de 1 ianuarie 2014.

21. Analizând înscrisurile aflate la dosar, Curtea constată că, în prezenta cauză, cererea/notificarea formulată potrivit Legii nr. 10/2001 a fost soluționată înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 165/2013, prin Decizia nr. 30 din 26 septembrie 2008, emisă de Consiliul de administrație al ICDPP. Or, dispozițiile art. 33 din Legea nr. 165/2013 criticate prin prezenta excepție de neconstituționalitate se referă la cererile formulate potrivit Legii nr. 10/2001, înregistrate și nesoluționate până la data intrării în vigoare a Legii nr. 165/2013.

22. În continuare, Curtea reține că dispozițiile art. 34 din Legea nr. 165/2013 prevăd termenul de 60 de luni în care trebuie soluționate atât dosarele înregistrate la Secretariatul Comisiei Centrale pentru Stabilirea Despăgubirilor, cât și dosarele care vor fi transmise Secretariatului Comisiei Naționale

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33, art. 34 și art. 35 din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată de Alteța Sa Regală Prințul Paul Philippe al României în Dosarul nr. 22.069/3/2013 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 22 mai 2014.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Bianca Drăghici

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****pentru aprobarea Acordului de cooperare
în domeniul gestionării deșeurilor radioactive
dintre Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive
din România și Agenția Națională
pentru Gestionarea Deșeurilor Radioactive din Franța,
semnat la București la 11 iulie 2013**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 20 din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Acordul de cooperare în domeniul gestionării deșeurilor radioactive dintre Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive din România și Agenția Națională pentru Gestionarea Deșeurilor Radioactive din Franța, semnat la București la 11 iulie 2013.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul economiei,

Constantin Niță

Președintele Agenției Nucleare

și pentru Deșeuri Radioactive,

Florin Constantin Tătar

p. Ministrul afacerilor externe,

George Ciamba,

secretar de stat

București, 26 iunie 2014.

Nr. 525.

ACORD DE COOPERARE**în domeniul gestionării deșeurilor radioactive**

PREAMBUL

Prezentul acord de cooperare, denumit în continuare *Acord*, a fost încheiat de către și între:

Agenția Națională pentru Gestionarea Deșeurilor Radioactive, cu sediul în Franța, Parc de la Croix Blanche, strada Jean Monnet nr. 1—7, 92298 Chatenay-Malabry, reprezentată de doamna Marie-Claude Dupuis, director executiv, numită în continuare *ANDRA*, pe de o parte, și

Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive, cu sediul în România, strada D.I. Mendeleev nr. 21—25, 010362 București, reprezentată de domnul Florin Constantin Tătar, președinte, numită în continuare *ANDR*, pe de altă parte, numite în continuare *partea sau părțile*.

Având în vedere sarcinile și responsabilitățile părților privind gestionarea în siguranță a deșeurilor radioactive conform legislației naționale a părților și conform legislației Uniunii Europene,

cunoscând că deșeurile radioactive trebuie gestionate pentru a se asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății oamenilor, mediului și fără a impune responsabilități nejustificate pentru generațiile viitoare,

subliniind importanța și beneficiile cooperării dintre părți în ceea ce privește gestionarea deșeurilor radioactive, operarea depozitelor de suprafață, analizele de siguranță și eliminarea geologică a deșeurilor radioactive,

recunoscând că prezentul acord reprezintă un angajament politic și intenția absolută a părților, neimplicând nicio obligație care să ducă la compensări conform legislației internaționale,

ca urmare a Declarației comune privind instituirea unui parteneriat strategic între Franța și România, semnată la București la data de 4 februarie 2008,

conform Tratatului privind Acordul amiabil și colaborarea dintre România și Franța, semnat la București la 20 noiembrie 1991,

părțile au stabilit următoarele:

ARTICOLUL I

Scopul Acordului

Scopul prezentului acord este de a stabili și de a păstra o cooperare între părți în domeniul gestionării deșeurilor radioactive conform legislației, regulamentelor și politicilor

naționale ale părților, legislației europene și acordurilor internaționale la care țările sunt părți semnatare. Cooperarea se va baza pe egalitate și beneficii reciproce, având în vedere transparența și coordonarea eforturilor.

Niciuna dintre părți nu va cesiona prezentul acord sau oricare dintre drepturile sau obligațiile incluse în prezentul acord niciunei terțe părți fără acordul anterior scris al celeilalte părți.

ARTICOLUL II

Forme de cooperare

1. Cooperarea dintre părți conform prezentului acord se va realiza, fără limitare, prin schimbul de informații și experiență, participarea la organizațiile comune pentru implementarea proiectului, asistență tehnică, având următoarele subiecte de interes:

- a) strategia privind gestionarea deșeurilor radioactive;
- b) cercetare-dezvoltare în domeniul gestionării deșeurilor radioactive;
- c) acceptanța publicului;
- d) inventarul deșeurilor radioactive;
- e) caracterizarea, tratarea și condiționarea deșeurilor radioactive pentru depozitare;
- f) depozite pentru deșeuri slab și mediu: descrierea amplasamentului, concepte de depozitare, evaluări de securitate, evaluarea impactului asupra mediului, proiectarea și construirea depozitelor, criterii de acceptanță a deșeurilor, programe de monitorizare a radioactivității;
- g) depozitarea geologică a combustibilului nuclear uzat și a deșeurilor înalt radioactive: selectarea amplasamentului și descriere geologică, evaluarea siguranței depozitelor;
- h) audit cu privire la activitățile de gestionare a deșeurilor radioactive;
- i) reciclarea combustibilului nuclear uzat;
- j) soluții back-end pentru ciclul de combustibil nuclear uzat;
- k) dezafectarea instalațiilor nucleare.

2. Părțile pot stabili împreună alte forme de cooperare prin intermediul unor acorduri scrise cu privire la grupurile de lucru, acorduri de investiții, parteneriate public-private, contracte, conform prevederilor legilor și regulamentelor relevante.

3. Prezentul acord este neexclusiv și nu impune restricții asupra niciunei părți în ceea ce privește selectarea terțelor părți pentru cooperare în domenii precum, similare sau apropiate celor prevăzute în obiectivul prezentului acord.

ARTICOLUL III

Acorduri specifice

1. Prevederile detaliate și specifice cu privire la cooperare prevăzute în articolul II paragraful 1 vor fi supuse, în toate cazurile, acordurilor specifice încheiate între părți, conform prevederilor contractuale.

2. Acordurile specifice menționate la aliniatul 1 al prezentului articol vor acoperi, de asemenea, prevederile cu privire la: aplicarea tehnică, program, obligații financiare, drepturi de proprietate intelectuală, garanții, excluderile de garanții și răspunderi.

ARTICOLUL IV

Obligații financiare

Activitățile de cooperare conform prezentului acord sunt supuse și depind de disponibilitatea fondurilor respective, personal și resurse. Niciuna dintre părți nu are obligația de a angaja anumite fonduri conform prezentului acord. Orice angajamente financiare vor fi negociate, de la un caz la altul, conform prevederilor legilor și regulamentelor relevante și vor fi detaliate în acorduri scrise încheiate separat.

ARTICOLUL V

Confidențialitate

1. În sensul prezentului acord, „informații confidențiale” înseamnă informațiile comunicate de una dintre părți, denumită în continuare *partea care transmite*, către cealaltă parte, denumită în continuare *partea care primește*. Informațiile vor fi considerate confidențiale dacă sunt marcate în mod clar ca fiind „PROTEJATE”, „CONTROLATE”, „CONFIDENȚIALE”, „PROPRIETATE PRIVATĂ” sau cu indicative similare care să indice natura lor confidențială. Informațiile verbale sau vizuale vor fi considerate confidențiale dacă partea care le transmite le indică drept confidențiale la momentul dezvăluirii.

2. Partea care primește se obligă:

- a) să trateze toate informațiile confidențiale ca fiind confidențiale și să ia toate măsurile necesare pentru a păstra confidențialitatea lor;
- b) să nu utilizeze informațiile confidențiale în alt scop decât cel prevăzut în prezentul acord sau în acordurile specifice;
- c) să nu dezvăluie informațiile confidențiale niciunei terțe părți fără acordul anterior scris al părții care le transmite.

3. Următoarele informații confidențiale vor fi scutite de la obligația de confidențialitate prevăzută mai sus:

- a) informațiile confidențiale care sunt sau devin publice fără a fi din vina părții care le primește;
- b) informațiile confidențiale care sunt deja în posesia părții care le primește înainte de a le primi de la partea care le transmite;
- c) informațiile confidențiale pe care partea care le primește le-a obținut legal de la o terță parte.

ARTICOLUL VI

Implementarea acordului

Pentru a coordona implementarea prezentului acord, fiecare parte va desemna o comisie care se va întruni anual sau ori de câte ori este necesar pentru a analiza evoluția cooperării și activitățile desfășurate, pentru a stabili activitățile pentru perioadele următoare și pentru a identifica noi posibilități de cooperare.

ARTICOLUL VII

Soluționarea disputelor

1. În cazul unei dispute sau al unui litigiu între părți, rezultată/rezultat din ori în legătură cu prezentul acord sau cu un anumit acord specific, fiecare parte va lua toate măsurile necesare pentru a soluționa respectiva dispută ori respectivul litigiu prin negocieri amiabile.

2. Orice dispute sau litigii în ceea ce privește opiniile ce nu pot fi soluționate prin negocieri între părți vor fi soluționate conform Regulilor de conciliere și arbitraj ale camerei de comerț internațional de către unul sau mai mulți arbitri desemnați conform regulilor respective. Arbitrajul va avea loc în București (România) dacă ANDR este partea în apărare și în Paris (Franța) dacă ANDRA este partea în apărare. Arbitrajul va avea loc în limba engleză.

3. Prezentul acord va fi guvernat de legislația Elveției — Cantonul Geneva.

ARTICOLUL VIII

Prevederi finale

1. Prezentul acord va intra în vigoare la data ultimei notificări scrise prin intermediul căreia partea comunică prin canale diplomatice îndeplinirea tuturor procedurilor juridice naționale necesare privind intrarea în vigoare.

2. Prezentul acord va produce efecte pentru o perioadă de patru (4) ani.

3. Prezentul acord poate fi modificat prin acord comun al părților în orice moment, prin acordul scris al părților, cu condiția ca modificările să fie aprobate conform procedurilor stabilite privind aprobarea Acordului.

4. Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord cu notificarea anterioară în scris transmisă celeilalte părți, cu cel puțin 30 de zile înainte de data rezilierii.

5. Toate activitățile inițiate, dar nefinalizate până la rezilierea prezentului acord vor fi continuate până la finalizare conform prevederilor prezentului acord sau ale acordurilor specifice definite la articolul III.

6. Articolul V al prezentului acord va rămâne în vigoare după rezilierea sau expirarea prezentului acord pe o durată de douăzeci (20) de ani.

Încheiat la București la data de 11 iulie 2013, în două exemplare originale având aceeași valoare juridică, în limbile română, engleză și franceză. În caz de neclarități, versiunea în limba engleză va prevala.

Pentru
Agenția Nucleară și pentru Deșeuri Radioactive,
Florin Constantin Tătar,
președinte

Pentru
Agenția Națională pentru Gestionarea Deșeurilor Radioactive,
Marie-Claude Dupuis,
director executiv

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea nivelului și alocării sumei din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2014 necesare pentru plata venitului lunar de completare în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A.

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 36/2013 privind aplicarea în perioada 2013—2018 a unor măsuri de protecție socială acordată persoanelor disponibilizate prin concedieri colective efectuate în baza planurilor de disponibilizare, aprobată cu completări prin Legea nr. 259/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă alocarea sumei de 13.475 mii lei din bugetul asigurărilor pentru șomaj pe anul 2014 necesare pentru plata venitului lunar de completare în beneficiul persoanelor disponibilizate de la Societatea Națională de Transport Feroviar de Marfă „C.F.R. Marfă” — S.A., în baza planului de disponibilizare aprobat de către adunarea generală a acționarilor.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor,

Ioan Rus

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale și
persoanelor vârstnice,

Rovana Plumb

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 2014 pentru plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 46 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 2014 cu suma de 109 mii lei, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Culturii pe anul 2014 cu suma de 2.528 mii lei, la capitolul 67.01 „Cultură, recreere și religie”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 3. — (1) Sumele alocate potrivit art. 1 vor fi utilizate de direcțiile pentru cultură ale județelor Bacău, Botoșani, Buzău, Dolj, Gorj, Mehedinți, Olt, Suceava și Vrancea numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, și ale

Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013.

(2) Sumele alocate potrivit art. 2 vor fi utilizate de către Teatrul Național „Mihai Eminescu” din Timișoara, Opera Națională Română din Timișoara, Opera Națională București, Opera Națională Română din Iași, Teatrul Național „I. L. Caragiale” din București, Opera Maghiară din Cluj-Napoca, Teatrul Național din Târgu Mureș, Teatrul Național „Marin Sorescu” din Craiova, Filarmonica „George Enescu” și Biblioteca Națională a României numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, și ale Ordonanței Guvernului nr. 17/2012, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013.

Art. 4. — Ministerul Finanțelor Publice este autorizat să introducă modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Culturii, la solicitarea ordonatorului principal de credite.

PRIM-MINISTRU

VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:

p. Viceprim-ministru, ministrul culturii,

Hegedüs Csilla,

secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,

Ioana-Maria Petrescu

Ministrul delegat pentru buget,

Liviu Voinea

București, 2 iulie 2014.

Nr. 550.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii pentru plata titlurilor executorii aferente trimestrului al II-lea al anului 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 46 alin. (2) din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 356/2013,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Justiției pe anul 2014 cu suma de 108.648 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, și cu suma de 949 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 51 „Transferuri între unități ale administrației publice”, pentru Administrația Națională a

Penitenciarelor și Institutul Național de Expertize Criminalistice, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 2. — Se aprobă suplimentarea bugetului Înaltei Curți de Casație și Justiție pe anul 2014 cu suma de 3.624 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10

„Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 3. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Public pe anul 2014 cu suma de 48.465 mii lei, la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 4. — Se aprobă suplimentarea bugetului Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2014 cu suma de 916 mii lei, la capitolul 51.01 „Autorități publice și acțiuni externe”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, și cu suma de 227 mii lei, la capitolul 65.01 „Învățământ”, titlul 10 „Cheltuieli de personal”, din suma globală prevăzută cu această destinație în bugetul Ministerului Finanțelor Publice — „Acțiuni generale”.

Art. 5. — Sumele alocate potrivit prezentei hotărâri vor fi utilizate numai pentru plata titlurilor executorii care intră sub

incidența prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 71/2009 privind plata unor sume prevăzute în titluri executorii având ca obiect acordarea de drepturi salariale personalului din sectorul bugetar, aprobată cu modificări prin Legea nr. 230/2011, Ordonanței Guvernului nr. 17/2012 privind reglementarea unor măsuri fiscal-bugetare, aprobată cu modificări prin Legea nr. 280/2013, precum și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2012 privind luarea unor măsuri în domeniul învățământului și cercetării, precum și în ceea ce privește plata sumelor prevăzute în hotărâri judecătorești devenite executorii în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2013.

Art. 6. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetelor Ministerului Justiției, Înaltei Curți de Casație și Justiție, Ministerului Public și Consiliului Superior al Magistraturii pe anul 2014.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 2 iulie 2014.
Nr. 551.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind suplimentarea bugetului Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția Națională Anticorupție pe anul 2014 din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 30 alin. (2) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă suplimentarea bugetului Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe anul 2014, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prevăzut în bugetul de stat pe anul 2014, cu suma de 300 mii lei la capitolul 61.01 „Ordine publică și siguranță națională”, titlul II „Bunuri și servicii”, pentru Direcția Națională Anticorupție.

Art. 2. — Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea Ministerului Public, modificările corespunzătoare în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pe anul 2014.

Art. 3. — Ordonatorul principal de credite răspunde de modul de utilizare a sumelor alocate potrivit prezentei hotărâri, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul justiției,
Robert Marius Cazanciuc
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 2 iulie 2014.
Nr. 552.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind alocarea temporară, pentru luna iulie a anului 2014, a unor sume din venituri din privatizare ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, precum și al art. 111 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 64/2009 privind gestionarea financiară a instrumentelor structurale și utilizarea acestora pentru obiectivul convergență, aprobată cu modificări prin Legea nr. 362/2009, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul asigurării necesarului de finanțare al autorităților de management pentru programele operaționale finanțate din instrumente structurale în cadrul Obiectivului convergență — Programul operațional sectorial Creșterea competitivității economice (POS CCE) și Programul operațional regional (POR), denumite în continuare *programe operaționale*, aferent lunii iulie a anului 2014, în vederea efectuării plăților pentru rambursarea cheltuielilor eligibile către beneficiari și pentru plata cheltuielilor eligibile rambursabile din cererile de plată aferente instrumentelor structurale, se aprobă alocarea temporară din venituri din privatizare de către Ministerul Finanțelor Publice a sumei de 380.000 mii lei, în echivalent euro, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) Ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management pentru programele operaționale, care beneficiază de prevederile alin. (1), sunt prevăzuți în anexă.

(3) Sumele alocate autorităților de management din venituri din privatizare și utilizate vor fi rambursate Ministerului Finanțelor Publice în euro, din sumele restituite cu această destinație de către Comisia Europeană, până la data de 31 octombrie 2014.

Art. 2. — (1) Ministerul Finanțelor Publice, prin Direcția generală de trezorerie și datorie publică, efectuează transferul integral în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) în termen de două zile lucrătoare de la data solicitării de către Autoritatea de certificare și plată.

(2) Echivalentul în euro al sumei prevăzute la art. 1 alin. (1) se determină pe baza cursului Băncii Naționale a României valabil la data efectuării transferului sumelor în valută din contul 3216.800000EUR „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice, în contul analitic denominat în euro 3216.800100EUR „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României administrat de Autoritatea de certificare și plată.

(3) Autoritatea de certificare și plată efectuează schimbul valutar al întregii sume în euro transferate potrivit alin. (1) și virează echivalentul în lei al sumei rezultate în contul 54.01.03.00. „Disponibil de la bugetul de stat reprezentând prefinanțări și fonduri în cazul indisponibilității temporare aferente instrumentelor structurale”, deschis la Trezoreria Operativă Centrală și gestionat de Autoritatea de certificare și plată.

(4) Autoritatea de certificare și plată efectuează transferul în conturile de disponibil deschise pe numele ordonatorilor principali de credite cu rol de autorități de management, integral sau în tranșe, în limita sumei rezultate în urma operațiunii de schimb valutar prevăzute la alin. (3), proporțional cu sumele prevăzute în anexă, pe baza solicitărilor de fonduri ale autorităților de management cuprinzând cereri de rambursare ale beneficiarilor autorizate la plată și cereri de plată înregistrate la autoritățile de management.

(5) Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația efectuării plăților în conturile beneficiarilor, din sumele transferate de Autoritatea de certificare și plată conform alin. (4), în termen de 10 zile, dar nu mai târziu de data de 31 iulie 2014.

(6) Ordonatorii principali de credite cu rol de autorități de management pentru programele operaționale și Autoritatea de certificare și plată restituie Ministerului Finanțelor Publice contravaloarea în euro a sumelor neutilizate în lei din venituri din privatizare în contul prevăzut la alin. (2), până la data de 7 august 2014.

(7) Autoritățile de management notifică Autoritatea de certificare și plată cu privire la cheltuirea integrală a sumelor transferate potrivit alin. (4) sau cu privire la restituirea sumelor neutilizate, prevăzute la alin. (6), în termen de două zile lucrătoare de la efectuarea operațiunii.

Art. 3. — (1) Reconstituirea veniturilor din privatizare se realizează de ordonatorii principali de credite cu rol de Autoritate de management prin intermediul Autorității de certificare și plată, din sumele primite de la Comisia Europeană, ca urmare a transmiterii către aceasta a aplicațiilor de plată aferente programelor operaționale. Autoritățile de management pentru programele operaționale au obligația transmiterii la Autoritatea de certificare și plată, în termen de 30 de zile calendaristice de la data primirii fondurilor, a declarațiilor lunare de cheltuieli eligibile, potrivit prevederilor cadrului legal național și comunitar, a căror valoare totală aferentă finanțării din instrumente structurale să fie cel puțin egală cu valoarea sumei primite. Autoritatea de certificare și plată va asigura procesarea și transmiterea declarațiilor de cheltuieli către Comisia Europeană în termen de 20 de zile lucrătoare de la data primirii acestora de la autoritățile de management, în condițiile în care nu este necesară întreruperea termenului de procesare ca urmare a identificării unor deficiențe.

(2) Reconstituirea sumelor transferate potrivit art. 2 alin. (4) se va efectua prin transferarea echivalentului în euro din contul denominat în euro „Disponibil din contribuția financiară a Uniunii Europene reprezentând fonduri externe nerambursabile postaderare”, deschis la Banca Națională a României pe numele Autorității de certificare și plată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în contul „Disponibil la vedere. Alte depozite atrase MFP/EURO”, deschis la Banca Națională a României pe numele Ministerului Finanțelor Publice până la incidența sumei în euro prevăzută la art. 2 alin. (2), luând în considerare notificările autorităților de management prevăzute la art. 2 alin. (7).

(3) Sumele necesare pentru finanțarea eventualelor diferențe nefavorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se asigură din bugetul propriu al ordonatorilor principali de credite cu rol de Autoritate de management.

(4) Sumele reprezentând diferențe favorabile de curs valutar rezultate ca urmare a restituirii sumelor neutilizate din veniturile din privatizare, conform art. 2 alin. (6), se fac venit la bugetul de stat.

Art. 4. — Sumele în euro încasate potrivit art. 2 alin. (6) și art. 3 alin. (2) și (3) până la concurența totală a sumei alocate de

Ministerul Finanțelor Publice potrivit art. 2 alin. (2) se înregistrează ca venituri din privatizare în valută și se stinge obligația de restituire a sumelor alocate din venituri din privatizare în euro a ordonatorilor principali de credite prevăzuți în anexă.

PRIM-MINISTRU
VICTOR-VIOREL PONTA

Contrasemnează:
Ministrul fondurilor europene,
Eugen Orlando Teodorovici,
Viceprim-ministru, ministrul dezvoltării regionale
și administrației publice,
Nicolae-Liviu Dragnea
Ministrul finanțelor publice,
Ioana-Maria Petrescu
Ministrul delegat pentru buget,
Liviu Voinea

București, 2 iulie 2014.
Nr. 553.

ANEXĂ

**Repartiția sumelor alocate temporar, pentru luna iulie a anului 2014,
din venituri din privatizare, ordonatorilor principali de credite cu rol de
Autoritate de management**

— mii lei —

Ordonator principal de credite — AM	Total necesar fonduri iulie 2014 (FEN)
1	2
Ministrul fondurilor europene — POS CCE	180.000,00
Ministrul dezvoltării regionale și administrației publice — POR	200.000,00
TOTAL:	380.000,00

ACTE ALE AUTORITĂȚII DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE FINANCIARĂ

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății NETGROUP INSURANCE REINSURANCE BROKER — S.R.L.

Potrivit Notei Direcției autorizare avizare cu nr. SA-DAI 3.358 din 24 iunie 2014, aprobată de președintele Autorității de Supraveghere Financiară, referitoare la solicitarea Societății NETGROUP INSURANCE REINSURANCE BROKER — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

în conformitate cu prevederile art. 13 alin. (1) coroborate cu art. 2 alin. (1) lit. b) și art. 3 lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012 privind înființarea, organizarea și funcționarea Autorității de Supraveghere Financiară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare, precum și în baza prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

Autoritatea de Supraveghere Financiară d e c i d e:

Art. 1. — Societatea NETGROUP INSURANCE REINSURANCE BROKER — S.R.L., cu sediul social în municipiul București, sectorul 2, str. C.A. Rosetti nr. 17, Regus Rosetti City Centre, et. 1, Biroul 105 Campus 05, număr de

ordine în Registrul Comerțului J40/5790/14.05.2014, cod unic de înregistrare 33164859/15.05.2014, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate activitatea de broker de asigurare, conform prevederilor Legii

nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare.

Art. 3. — Societatea are obligația de a raporta Direcției autorizare avizare pe adresa de e-mail: autorizari@csa-isc.ro copia scanată a contractului de asigurare/a poliței de asigurare de răspundere civilă profesională și a condițiilor de asigurare, în termen de 15 zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a acestuia/acesteia, precum și trimestrial copia scanată a

documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, să deschidă Jurnalul asistenților în brokeraj și să înscrie în Registrul intermediarilor în asigurări și/sau reasigurări personalul propriu, conform Ordinului președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 10/2007 pentru punerea în aplicare a Normelor privind Registrul intermediarilor în asigurări și/sau în reasigurări, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 4. — Prezenta decizie se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității de Supraveghere Financiară,
Mișu Negrițoiu

București, 30 iunie 2014.
Nr. 676.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

